

Mgr. Robert Cholenský, Ph.D.

advokát – mediátor – rozhodce

Kancelář: Bolzanova 461/5, 618 00 Brno, Česká republika – Tel./fax: +420-548538896 – Mobil: +420-608967423

E-mail: robert@cholensky.cz – Internet: www.cholensky.cz – Datová schránka: 764rs4p – Advokát je plátcem DPH

Krajský soud v Ústí nad Labem

Národního odboje 1274/26
400 92 Ústí nad Labem

Sp. zn.: (nepředchází)

Žalobce: **Pavel Matějný**
Na šancích 203
735 61 Chotěbuz

Zastoupen: Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D., advokátem
Bolzanova 461/5
618 00 Brno
DS: 764rs4p

Žalovaný: **Městský úřad Duchcov**
nám. Republiky 20/5
419 01 Duchcov

Správní žaloba

**proti rozhodnutí Městského úřadu Duchcov, odboru vnitřních věcí,
ze dne 31. 7. 2013, č. j. 4310/2013/Vl,**

podaná podle ustanovení § 65 *et seq.* soudního řádu správního (dále jen „**SŘS**“) a § 11 odst. 3 zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ShromZ**“)

Elektronicky

Plná moc

Soudní poplatek: žádost o osvobození v textu žaloby

Přílohy: podle seznamu; dle textu

I.

[1] Rozhodnutím Městského úřadu Duchcov, odboru vnitřních věcí, ze dne 31. 7. 2013, č. j. 4310/2013/VI (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), bylo podle ustanovení § 10 odst. 2 písm. b) ShromZ částečně zakázáno shromáždění občanů oznámené žalobcem dne 29. 7. 2013, jež se mělo konat dne 17. 8. 2013 v době od 15.00 hod. do 20.00 hod. v Duchcově, v rozsahu shromáždění na nám. Republiky, kde měly proběhnout projevy řečníků.

[2] Protože napadené rozhodnutí bylo vydáno nepříslušným správním úřadem, jehož pracovníci jsou z rozhodování v této věci vyloučeni, a spočívá na vadném právním posouzení věci, žalobci nyní nezbývá než podat proti němu správní žalobu a navrhnout, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

Důkaz: rozhodnutí Městského úřadu Duchcov, odboru vnitřních věcí, ze dne 31. 7. 2013, č. j. 4310/2013/VI –
v příloze

II.

[3] Ve svém oznámení žalobce vznesl námitku podjatosti vůči všem pracovníkům žalovaného, kteří by ve věci měli jednat, ve smyslu ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu (dále též „**SprŘ**“), neboť oznámené shromáždění směřovalo, *inter alia*, proti jejich vlastnímu svévolnému a protiprávnímu jednání, a navrhl, aby nadřízený správní úřad v souladu s ustanovením § 131 odst. 4 SprŘ *per analogiam* pověřil rozhodováním v této věci jiný věcně příslušný správní úřad.

[4] Napadené rozhodnutí se s námitkou podjatosti a s ní spojeným návrhem na delegaci vypořádalo odkazem na ustanovení § 16 ShromZ, jež vyložilo tak, že účastník řízení není oprávněn namítat podjatost úřední osoby.

[5] Podle ustanovení čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „**ListEU**“), pod marginální rubrikou *Právo na řádnou správu*, má každý právo na to, aby jeho záležitosti byly orgány, institucemi a jinými subjekty Unie řešeny nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě.

[6] Toto ustanovení, jež má přednost před zákonem, nedovoluje, aby o subjektivním veřejném právu žalobce, *nota bene* právu ústavním, rozhodovala úřední osoba, u níž lze mít důvodné pochybnosti o její nestrannosti z důvodu zvláštního poměru k věci, a účinností ListEU bylo tak nepřímou novelisováno ustanovení § 16 ShromZ v tom smyslu, že z aplikace nejsou vyloučena ani ta ustanovení správního řádu, jimiž se imperativ zakotvený v čl. 41 odst. 1 ListEU provádí, tzn., *inter alia*, ustanovení § 14 a § 131 odst. 4 SprŘ.

[7] Jestliže o žalobcově včas a řádně uplatněné námitce podjatosti nebylo procesně korektním způsobem rozhodnuto, bylo řízení předcházející vydání napadeného rozhodnutí stíženo vážnou procesní vadou a napadené rozhodnutí nemůže už z tohoto důvodu obstát jako zákonné, nehledě na to, že vznesená námitka podjatosti byla nadto i důvodná.

III.

[8] Správní orgán odůvodnil částečný zákaz shromáždění tím, že jiný svolavatel, Miroslav Brož, již dříve oznámil konání vlastního shromáždění občanů, které se shromážděním zčásti zakázaným koliduje, přičemž mezi svolavatelem nedošlo ve stanovené lhůtě k dohodě, a protože žalobce a tento svolavatel jsou známi „*naprosto odlišnými názory a idejemi*“, jsou dány důvodné pochybnosti o tom, že by došlo k narušování pokojnosti tohoto dříve oznámeného shromáždění.

[9] Takové odůvodnění však odporuje zákonu a není ani v souladu s ústavním pořádkem.

[10] Svolavatel již v řízení před žalovaným přesvědčivě prokázal, že skutečným účelem shromáždění M. Brože je ústavně nekonformní snaha bránit jiným, notabilně osobám názorově blízkým žalobci, konat v centru města Duchcova, včetně hlavního městského náměstí, po dobu celkem 103 dnů svá vlastní shromáždění. K prokázání této skutečnosti žalobce žalovanému navrhl a předložil celou řadu důkazů, z nichž nejdůležitějším je zvukový záznam telefonického rozhovoru mezi M. Brožem a žalobcovým zmocněncem Tomášem Pecinou, během něhož M. Brož tento záměr otevřeně připustil a potvrdil, uváděje, že jeho shromáždění v předmetný den bude konáno právě jen proto, aby tím zabránil konání shromáždění žalobcova.

[11] Na místě je odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2009, č. j. 8 As 7/2008-116¹, ve kterém byla vyslovena přípustnost zkoumání skutečného účelu shromáždění, přičemž všechny okolnosti nasvědčují tomu, že účelem shromáždění oznámeného M. Brožem je bránit jiným ve svobodném výkonu shromážďovacího práva. Žalovaný proto mohl a měl toto fingované shromáždění podle ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) ShromZ zakázat, a pokud už tak neučinil a došlo ke kolisi s jiným, legitimním shromážděním, měl upřednostnit toto oprávněné shromáždění oznámené žalobcem a nikoli uvedené fiktivní, resp. obstrukční shromáždění abusivně a šikanosně si počínajícího svolavatele.

[12] Tuto argumentaci pojal žalobce již do svého podání ze dne 31. 7. 2013, kde v části III rozebral zákonné možnosti žalovaného při rozpuštění obstrukčního shromáždění M. Brože a v části IV pak rozvedl ústavněprávní konotace takového druhu asymetrické kolise mezi dvěma shromážděními, k jaké došlo v rozhodované věci.

[13] Žalovaný se však v napadeném rozhodnutí ani nepokusil k žalobcovým argumentům jakkoli vyjádřit a vypořádat se s nimi, ba ani je nerekapituloval a v rozhodnutí k nim nepřihlédl. Žalobce proto tuto část svého podání rekapituluje i na tomto místě.

IV.

[14] Podle ustanovení čl. 19 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „*Listina*“) lze právo pokojně se shromážďovat omezit zákonem v případech shromáždění na veřejných místech, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, ochranu veřejného pořádku, zdraví, mravnosti, majetku nebo pro bezpečnost státu. Shromáždění však nesmí být podmíněno povolením orgánu veřejné správy.

¹ na http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2008/0007_8As_0800116A_prevedeno.pdf

[15] Ustanovení § 12 odst. 5 ShromZ stanoví, že shromáždění, které bylo oznámeno a nebylo zakázáno, může být způsobem uvedeným v odstavci 1 rozpuštěno, jestliže se podstatně odchýlilo od oznámeného účelu takovým způsobem, že v průběhu shromáždění nastaly okolnosti, které by odůvodnily jeho zákaz podle § 10 odst. 1 ShromZ nebo nebyly splněny povinnosti účastníků shromáždění podle § 7 odst. 3 a 4 ShromZ.

[16] Konečně podle ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) a c) ShromZ úřad, jemuž bylo shromáždění oznámeno, je zakáže, jestliže by oznámený účel shromáždění směřoval k výzvě popírat nebo omezovat osobní, politická nebo jiná práva občanů pro jejich národnost, pohlaví, rasu, původ, politické nebo jiné smýšlení, náboženské vyznání a sociální postavení nebo k rozněcování nenávisti a nesnášenlivosti z těchto důvodů [písm. a)], nebo jinak porušovat ústavu a zákony [písm. c)].

[17] Za dané situace lze mít za prokázané, že účelem shromáždění oznámeného M. Brožem je bránit jiným fyzickým a právnickým osobám ve výkonu shromažďovacího práva, přičemž takové právo nesmí být podle ustanovení čl. 19 odst. 2 *in fine* Listiny podmíněno ani povolením orgánu veřejné správy, natožpak aby mohlo být podmiňováno souhlasem fyzické osoby.

[18] Bylo-li by takové shromáždění skutečně konáno, směřovalo by k protiústavnímu účelu bránit druhým ve výkonu svobody shromažďování a jako takové by muselo být žalovaným podle ustanovení § 12 odst. 5 ShromZ ve spojení s ustanovením § 10 odst. 1 písm. a) a c) ShromZ bezprostředně po zahájení rozpuštěno.

V.

[19] V rovině ústavního práva je třeba vyjít z ustanovení čl. 19 odst. 2 Listiny a zkoumat, zda je eventuální zákaz žalobcova shromáždění z důvodu kolise s jiným, dříve oznámeným shromážděním, jehož jediným seznatelným účelem je jiná shromáždění obstruovat, opatřením v demokratické společnosti nezbytným pro ochranu práv a svobod druhých, ochranu veřejného pořádku, zdraví, mravnosti, majetku nebo pro bezpečnost státu.

[20] Žalobce je přesvědčen, že tomu tak není, a za situace, kdy se nepodařilo dosáhnout dohody s evidentně abusivně si počínajícím svolavatelem jiného shromáždění, který zneužívá svobodu shromažďování k účelu jejího potlačování a osobuje si právo určovat, které fyzické a právnické osoby smějí konat – *nota bene* po dobu 103 dnů – veřejná shromáždění v centru města Duchcova, včetně hlavního městského náměstí, je na místě poskytnout ochranu žalobci a jeho shromáždění bez ohledu na tuto kolisi nezakazovat.

VI.

[21] Napadené rozhodnutí bylo vystaveno na úřední desce žalovaného dne 1. 8. 2013, tato žaloba je proto podávána v zákonné lhůtě 15 dnů ve smyslu ustanovení § 11 odst. 3 ShromZ a k jejímu projednání je příslušný s ohledem na sídlo žalovaného Krajský soud v Ústí nad Labem.

VII.

[22] Pro účely stanovení nákladů řízení žalobce dokládá osvědčení svého právního zástupce o registraci plátce daně z přidané hodnoty (DPH).

Důkaz: osvědčení o registraci plátce DPH ze dne 15. 3. 2010 – v příloze

VIII.

[23] Ze všech shora uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud po projednání jeho žaloby vydal tento:

rozsudek:

- 1. Rozhodnutí Městského úřadu Duchcov, odboru vnitřních věcí, ze dne 31. 7. 2013, č. j. 4310/2013/VI, se zrušuje.**
- 2. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce.**

IX.

[24] Vzhledem k tomu, že účelem oznámeného shromáždění *sub c)* je, *inter alia*, protest proti neoprávněnému omezování svobody shromažďování ze strany Krajského soudu v Ústí nad Labem, žalobci současně nezbyvá než vznést

námítku podjatosti

ve smyslu ustanovení § 8 odst. 5 SŘS vůči všem soudcům tohoto soudu, kteří by o jeho žalobě měli rozhodovat, čímž by – v rozporu se zásadou *nemo iudex in causa sua* – rozhodovali o právu žalobce konat shromáždění, jehož účel zahrnuje protest proti jejich vlastnímu svévolnému jednání, a navrhnout, aby věc byla postupem předpokládaným ustanovením § 9 odst. 1 SŘS přikázána jinému krajskému soudu.

[25] Pro účely delegace žalobce navrhuje Krajský soud v Hradci Králové.

X.

[26] Vzhledem k tomu, že žalobce nedisponuje dostatečnými prostředky, aby zaplatil soudní poplatek, a se svým majetkem není oprávněn z důvodu probíhající insolvenčního řízení nakládat, žalobce současně žádá soud v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 SŘS o přiznání plného osvobození od soudních poplatků.

Důkaz: potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech žalobce – v příloze

V Brně dne 2. srpna 2013

Pavel Matějtný

Seznam příloh:

1. plná moc (2×)
2. rozhodnutí Městského úřadu Duchcov, odboru vnitřních věcí, ze dne 31. 7. 2013, č. j. 4310/2013/VI
3. osvědčení o registraci plátce DPH ze dne 15. 3. 2010
4. potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech žalobce